

τάς καί προαγωγούς τοῦ κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ, τοὺς ὑποδειγματίζοντας τὴν χριστιανικὴν πραότητα καὶ δικαιοπραγίαν.

Τέκνα τῆς Ἑλλάδος οἱ Κεφαλλῆνες, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τῆς ὀρθοδοξίας βαπτισθέντες, βαρβάρου τυραννίας ἀπαλλαγέντες, καὶ εἰς ἔργα ἔθνικοῦ μεγαλαίου ἐφιλοτιμήθησαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν δι' εὐκλειῶν ἱερωμένων περιεκόσμησαν, καὶ εἰς τὴν ὠφελειαν τῆς πατρίδος συνειργάσθησαν, καὶ τὰ τρόπαια ἐν Πλαταιαῖς, Κρήτῃ, Πάτραις, Ἡλιδί καὶ Λάλα ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς εὐημερίας μαρτυροῦσι, καὶ ὀνόματα περιδόξα ἀποβιωσάντων καὶ ζώντων συμπολιτῶν αὐτῶν ἐπὶ ἀριλοκαρδεῖα καὶ χρηστῶ καὶ ἐντίμῳ ἰδιωτικῶ καὶ δημοσίῳ βίῳ τὴν πατρίδα των εὐκλεῖζουσιν. Ὁ δὲ συγγραφεὺς Λασκαράτος θεωρῶν τοὺς χρηστοὺς τοιούτων πολιτῶν χαρακτηῖρας, καὶ ἀντιγράφων, ὡς αἴτα νὰ παραστήσῃ ἐν τῷ συγγράμματι, καὶ οὐχὶ ἐκ μιᾶς μόνης ὄψεως τὸ κακὸν μόνον καὶ στυγρὸς τῆς κοινωνίας του νὰ ἐκδηλώσῃ, καὶ τὸ βιωτέλες καὶ τὸ χρηστὸν ἦθος αὐτοῖς νὰ συνεπαγάγῃ, νὰ εἰκονίσῃ τὴν ἠθικὴν, πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος του, καὶ ὠραῖον, τερπνόν τε καὶ χρήσιμον τὸ θέατρον αὐτοῦ καὶ δραματικώτατον νὰ καταστήσῃ. Οὕτως ὁ καλὸς ἰατρός δὲν εἶναι ὁ ἀνκακλύπτων μόνον τὴν πληγὴν τοῦ πάσχοντος, καὶ ἀνοίγων ἐπὶ τὸ μᾶλλον αὐτὴν, ἵνα αἰσθάνηται τοὺς πόνους τῆς πλείον ὁ νοσηλῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιθέτων καὶ τὸ φάρμακον, ὁ διαχειριζόμενος τὴν θεραπείαν, ὁ τέμνων καὶ ἀφαιρῶν τὸ διεσθαρμένον, καὶ προάγων τὸ σῶον καὶ ὑγιές.

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ βάνκυρος καὶ γελοῖος τοῦ Λασκαράτου τὴν φράσιν διασυρμῆς ἐπὶ τῶν ὀπίων καὶ ἱερῶν, ἔλκεται τὴν περιφρόνησιν κατὰ τοῦ ἰδίου γλευάζοντος, καὶ οὐδεμίαν διόρθωσιν ἐπάγει πρὸς τὸν καταχρώμενον. Ἐνῶ ἐξ ἑνὸς μὲν διεγίρει καθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀποστροφήν τοῦ σεβομένου τοῦ ὀπίου καὶ ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα, στηρίζει ἀρ' ἑτέρου καὶ ἐπίμονον καθιστᾷ εἰς τὴν κακὴν ἔξιν τὸν ἐξελεγχόμενον ὡς βδελυρὸν καὶ ἀπαίσιον διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ καθήκοντος. Οὐδέποτε ὁ κωμωδῆσας ἢ ἄλλως πως διασύρας τὸ ἐλάττωμα διὰ βανκυτολογίας καὶ γλεύης ἐδιώρθωσε τὸν κακώτροπον, ἢ ὑπεκίνησεν εἰς τὴν ὀρθοβουλίαν τὸν εὐδιάθετον. Καὶ ἐν τῇ τοιούτῃ ἀστοχίᾳ περιέπεσαν ὁ Λασκαράτος διδάσκων τὰς ἠθικοπραγίας του. Διδασκαλίαν περὶ ἀγνῶν ἀγίων καὶ βιωφελῶν καθηκόντων, ἀπαιτεῖ προσήκοντα σεμνοπρεπῆ χαρακτηῖρα λόγου, εἰσχημον καὶ σπουδαίαν διάθεσιν φράσεων, κάλαμον σοβαρὸν καὶ ὄξυν ἐν τῇ συγγραφῇ, ἐνθα ὡς ἀξιοσεβαστῶ καὶ σοβαρῶ δικαστηρίῳ ἂν ἐξελέγχεται τὸ ἐλάττωμα, καταδικάζεται ἢ κακία πρὸς φιλοσόφου καὶ φιλοδικαίου δικαστοῦ, ὅπως ἀναφανῆ ἐν πλήρει πομπῇ βασίλισσα τῆς κοινωνίας ἢ ἀρετῆ.

Καὶ τοσαῦτα περὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ τρόπου τῆς συγγραφῆς τῶν μυστηρίων τῆς Κεφαλληνίας. Προβῶμεν δὲ καὶ εἰς τὰ καθέκαστα τῶν κεφαλαίων

τῆς πραγματείας, ἵνα ἴδωμεν τὰς ἀρχὰς καὶ διδασκαλίαις τοῦ ἠθολόγου Λασκαράτου.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΝΔΥΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ.

—000—

Τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον παριστάνει ἡ παρακειμένη εἰκὼν δὲν φέρουσι μόναι αἱ γυναῖκες τῆς Ὑδρας, ἀλλὰ καὶ τῶν Σπετσῶν, καὶ τῆς Ἐρμιονίδος, καὶ τοῦ Πόρου· ἐπειδὴ δὲ μεγαλητέρα ἢ νῆτος Ὑδρα, διὰ τοῦτο ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ ὀνομάζεται ὕδραϊκόν.

Ὑδραία.

Ἡ Πανδώρα διατηρήσατα δι' ἀπεικονισμάτων πολλὰ πολλῶν Ἑλληνικῶν τόπων ἀπαρχαιωθέντα ἔνδυματα, κατατάσσει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸ ὕδραϊκόν, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸ ἐξαλειφθῆ, χάρις εἰς τὸν νεωτερισμὸν.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἢ πολὺπτυχος ἐσθῆς ὑπεσκελίσθη ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ φουσστανίου, καὶ μανδύλια: Γαλλικαὶ ἀναπληροῦσι σήμερον τὰ ἐπωμίδια μανδύλια. Μόνον τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἢ τὸ μπουλέτσι μένει, τὸ ὁποῖον πιθανώτατα καὶ αὐτὸ θὰ ὑποχωρήτῃ ἐνώπιον τῆς ἀκατασχέτου εἰσβολῆς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πετάτου. Καὶ ὅμως τὸ μπουλέτσι περιβάλλον τὰ πρόσωπα τῶν ὠραίων γυναικῶν τῆς Ἰόρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τοῦ Πόρου, ἀναδεικνύει αὐτὰ ὠραιότερα. Μέλανες καὶ ἀμυγδαλωτοὶ ὀφθαλμοί, βλεφαρίδες μακრაὶ καὶ μαῦραι, βλέμματα ἐμβατεύοντα καὶ εἰς αὐτοὺς τῆς καρδίας τοὺς μυχοὺς, χεῖλη ἀπαλὰ καὶ ἀφρόκομα, ὄψις διαυγῆς καὶ ὀροσερὰ, πάντα ταῦτα περιφρουρούμενα ὑπὸ μπουλέτσιου συντρίβουσι διὰ μιᾶς καὶ τὰ ἰσχυρότερα τῶν ὀχυρωμάτων δι' ὧν ἤθελέ τις περιχαρᾶσθαι τὸ στήθος του.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΕΝ ΘΗΡΑ.

—οοο—

Ἐν τῇ νήσῳ Θήρα ἐγένοντο ἐσχάτως ἀρχαιολογικαὶ τινες ἀνακαλύψεις. Ἐπειδὴ δὲ περὶ αὐτῶν ὁμιλεῖ ἐν ἐκτάσει ἡ πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ ἀρχαιολογικὴν ἀκαδημίαν ἐκθεσις τοῦ πολυμαθοῦς συνεργάτου ἡμῶν Κ. Ι. Δεκιγάλλα, παραθέτομεν αὐτὴν ἐνταῦθα.

α Πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ
Ἀρχαιολογικὴν Ἀκαδημίαν.

η Ἀσμένως ἀγγέλλω πρὸς τὴν ἐντυμον ταύτην Ἀκαδημίαν τὴν κατὰ τὴν νῆσον ταύτην γενομένην γῆς τυχαίως ἀνακάλυψιν ἀξιολόγου τινὸς ἀρχαίου μνημείου. Τοῦτο εὗρέθη ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἀγρῷ κειμένῳ κατὰ τὴν θέσιν Καμαρίου παρὰ τὴν αἰγιαλὸν καὶ τοὺς βορειοανατολικοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους Ἁγ. Στεφάνου ἢ Μετα Βουνού. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, τὴν ὡς ἐκ τῆς ὀριζήσεως τοῦ ἐδάφους καλυπτομένην νῦν, κατὰ πλείστον μέρος, ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, φαίνονται ἔχνη πολλῶν ἀρχαίων ἐρειπίων, ἐφ' ὧν θεμελιώμενος, καὶ ἐτι μᾶλλον ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς τῆς μέχρι τοῦδε σωζομένης ἐπὶ τῆς στήλης τῆς στήριξούσης τὸ ἱερὸν βῆμα τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν κειμένου ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ἐσυμπέρανον, οὐκ ἄνευ λόγου νομίζω, ὅτι ἐνταῦθα ὑπῆρχε ποτὲ ἢ παρὰ τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς ῥη-

θείσης ἐπιγραφῆς μνημονευομένη πόλις Οἶα (*). Ἡ δόξα μου αὕτη ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου καθηγητοῦ Ῥός, ὅστις ἐνόμιζε τὴν θέσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πόλεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ νοτιοδυτικοῦ πλευροῦ τοῦ εἰρημένου ὄρους Μετα Βουνού, ὅπου κατ' ἐμὲ ὑπῆρχεν ἡ ὁμώνυμος τῆς νήσου πόλις Θήρα, καὶ ὅθεν, κατ' τὸν μνησθέντα Ῥός, μετακομίσθη εἰς Καμαρίον ἢ τὴν προαναφερομένην ἐπιγραφὴν φέρουσα στήλη. Ἡ φιλονεικία αὕτη ἔδωκεν ἐκατέρωθεν ἀφοριστὴν διαύρων διατριβῶν καταχωρηθεισῶν εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἐκδομένους ἐφημερίδας, καὶ ἐν συνόψει εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἐρμουπόλει τῷ 1850 ἔτι α Γενικὴν Στατιστικὴν τῆς νήσου Θήρας. η Νῦν λοιπὸν ἡ φιλονεικία αὕτη φρονῶ ὅτι λύεται ὀριστικῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ τοῦ περὶ οὗ ἐνταῦθα ὁ λόγος μνημείου. Τοῦτο δὲ σύγκριται ἐξ εἰκοσι καὶ δύο μαρμαρίνων πλακῶν, ἐξ ὧν ἐξ μὲν κεῖνται ὀριζοντιῶς καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιφανείαν ἢ τὸ ἄνω ἔδαφος τοῦ μνημείου, αἱ δ' ἕτεραι δέκα καὶ ἐξ διατεθειμέναι εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους σειράς, τὴν μίαν ἀηλονότι ἐπὶ τῆς ἄλλης, κεῖνται καθέτως χρησιμεύουσαι πρὸς ὑποστήριγμα τῶν πρώτων καὶ ἀποτελοῦσαι τὴν πρόσοψιν τοῦ μνημείου. Καὶ ἡ μὲν ἄνω σειρά ἐμπεριέχει δέκα πλάκας, ἡ δὲ κάτω ἐξ. Αἱ δὲ τῶν ὀριζοντιῶν πλακῶν ἐσχατιαὶ ἐξέχουσαι δακτύλους τινὰς τῆς ἐπιφανείας τῶν κάτω πλακῶν, σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς προσόψεως εἶδος τι σπιθαμιακῆς κατὰ τὸ πλάτος κορωνίδος ἢ γαίστου ὁμοίον δὲ τούτου γαῖστον ἐπικοσμεῖ καὶ τὴν βᾶσιν τοῦ μνημείου, ἡ στήριζεται ἐπὶ μαρμαρίνου τινὸς βᾶθρου ἢ δύο μόνον βαθμίδας μέχρι τοῦδε ἐφάνησαν ὥστε τὸ ὅλον μνημεῖον ὁμοιάζει κάλλιστα ἱερὸν βῆμα καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπεριδόμενον ἐπὶ τοίχου, καὶ ἔχον 5 1/2 μὲν σπιθαμῶν ὕψος, 22 δὲ σχεδὸν μῆκος, καὶ 5 ὡς ἐγγιστα πλάτος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἐκαλύπτετο ἀναμριδῶως ὑπὸ τινος λιθοκτίστου τοῦ αὐτοῦ πλάτους θόλου, οὗ νῦν σώζονται μόνον τὰ ἐκατέρωθεν τοῦ μνημείου κείμενα πλευρὰ ἐκ καταργησμένων λίθων. Ἐπὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἰδίως ἀνωθεν τῆς τετάρτης

(*) Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει οὕτω:

ΤΟΝ ΡΗΤ(ΟΡΑ
Ω(Α)ΟΝΗΛΩΤΙΟΝ(Σ)ΛΤ(Υ)
ΡΟΝ ΩΔΟΥ ΠΛΩ(ΙΟΥ)ΔΕ(Ω)
ΝΙΔΟΥ ΑΣΙΑΡΧΟ(Υ) (Υ)ΙΟΝ
ΩΔΟΥ ΠΛΩΤΙΟΥ (Θ)ΕΟ(Δ)ΩΡΟ(Υ)
ΒΟΙΟΓΑΡΧΟΥ ΑΔΕΛ(ΦΟΝ)
ΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡ(ΟΥ)
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΟΙΑΙ
ΗΛΛΑΙΣΤΡΑΣ ΤΟΝ ΕΚ
ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.